

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 11 decembrie 2008 – Comisia/Italia

(Cauza C-174/07)

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 10 CE – Directiva 2006/112/CE – Așeza directivă TVA – Obligații în cadrul sistemului intern – Controlul operațiunilor impozabile – Amnistie”

Dispoziții fiscale – Armonizarea legislațiilor – Impozite pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Obligațiile persoanelor obligate la plată [art. 10 CE; Directiva 77/388 a Consiliului, art. 2 și 22, și Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 2 alin. (1) lit. (a), (c) și (d) și art. 193-273] (a se vedea punctele 34-37 și dispozitivul)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Încălcare a articolelor 2 și 22 din Directiva 77/388/CEE: Așeza directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p.1) înlocuit, începând cu data de 1 ianuarie 2007, cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) – Obligații în cadrul sistemului intern – Lege internă care renunță la controlul operațiunilor impozabile efectuate de-a lungul unei serii de perioade fiscale

Dispozitivul

1)

Prin extinderea, prin articolul 2 alineatul 44 din Legea nr. 350 din 24 decembrie 2003 privind dispozițiile pentru formarea bugetului anual și multianual al statului (Legea bugetului pentru anul 2004) [legge n. 350, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004)], la anul 2002 a amnistiei fiscale prevăzute la articolele 8 și 9 din Legea nr. 289 din 27 decembrie 2002 privind dispozițiile pentru formarea bugetului anual și multianual al statului (Legea bugetului pentru anul 2003) [legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)] și prin prevederea, astfel, a unei renunțări generale și nediferențiate la verificarea operațiunilor impozabile efectuate în cursul perioadei fiscale aferente anului 2002, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 2 alineatul (1) literele (a), (c) și (d) și al articolelor 193-273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care, începând cu 1 ianuarie 2007, au abrogat și înlocuit articolele 2 și 22 din Așasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, precum și în temeiul articolului 10 CE.

2)

Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.